

[Niels Højland]

det grænseoverskridende retlige (politimæssige) samarbejde et dansk hovedkrav, og det blev opfyldt ved indgåelse af Edinburgh-aftalen.

Princippet må også gælde i forholdet til andre lande end blot EU-landene, dvs. også i forholdet til de nordiske lande. Ellers er princippet intet værd.

Sker der på området fiskeriinspektionen i Øresund en udvanding af suverænitetsprincippet om, at det kun skal være danske myndigheder, der efterforsker og foretager anholdelser, herunder opbringning af et fiskerfartøj, falder suverænitetsprincippet væk. Argumenterne for indførelsen af undtagelsen i Maastricht-traktaten om dansk deltagelse i et grænseoverskridende retligt samarbejde udvandes med indgåelse af en mellemfolkelig aftale med andre lande.

Spørgeren ser et principielt problem i, at Danmark forud for regeringskonferencen i 1996 begynder at udvande det danske suverænitetsprincip ved på forhånd at anlægge en tendens til at frafalde kravet om undtagelse fra det retlige samarbejde, bl.a. under henvisning til, at der allerede på andre områder, herunder med hensyn til aftalerne om grænseoverskridende myndighedsbeføjelser i Øresund, er sket en tilsidesættelse af princippet.

De danske argumenter for at kunne oprettholde suverænitet på det retlige område udvandes afgørende ved indgåelse af en mellemfolkelig aftale, der tildeler myndigheder fra en anden stat kompetence til at udøve myndighed på dansk område.

Spørgeren har forståelse for, at der kan være problemer med piratfiskeri i Øresund, men ønsker andre løsninger på et eventuelt problem end afgivelse af dansk suverænitet på området.

Uanset hvor praktisk en sådan løsning måtte forekomme, er det spørgerens opfattelse, at suverænitetsafgivelse er et drastisk og måske i andre sammenhænge direkte ødelæggende skridt at tage til løsning af det eventuelle problem.

Sluttelig er det spørgerens opfattelse, at indgåelse af en mellemfolkelig aftale, der overlader myndighed til andre stater i bestemt omfang til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde, kun kan ske efter lov, jf. grundlovens § 20, stk. 1.

Svar (27/12 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det aftalemæssige grundlag for fælles dansk-svensk fiskeriinspektion er indeholdt i Konventionen af 31. December 1932 angaaende Fiskeriforholdene i de til Danmark og Sverige grænsende Farvande, der er bekendtgjort i Danmarks Traktater 1933 (nr. 12) samt i Lovtiddende A (nr. 228) den 21. juni 1933.

I henhold til denne aftale udgør Øresund som helhed et fælles fiskeriområde, idet konventionens artikel 2, stk. 3, bestemmer, at »I Øresund skal Fiskeri overalt være fælles for begge Landes Fiskere. . .«, dog med visse sæson-, redskabs- og artsmæssige begrænsninger.

Modstykket til denne fiskeriadgang på parternes respektive fiskeriterritorium er, at også kontrollen med fiskeriet udøves af parterne i forening. Herom indeholder konventionens art. 9 en sålydende bestemmelse:

»Tilsynet med Overholdelse af Bestemmelserne i denne Konvention udøves af begge Lande i Forening; dog maa det ene Lands Tilsyn ikke strække sig ind paa det andet Land forbeholdte Fiskeriomraade og maa udenfor de de respektive Lande forbeholdte Fiskeriomraader kun udøves mod det andet Lands Fiskere paa en saadan Maade, at Overtrædelsen konstateres og behørig Anmeldelse gøres derom.«

Eftersom der ikke er forbeholdte fiskeriområder i Øresund, har fiskeriinspektionen i dette område siden 1933 været udøvet i fællesskab.

Som et tilsvarende eksempel på samarbejde over grænserne kan nævnes Overenskomst mellem Danmark og Sverige af 28. Oktober 1935 angaaende fælles Bevogtning til Bekæmpelse af ulovlig Indførsel af alkoholholdige Varer (bekendtgjort i Lovtiddende C (nr. 1) den 25. februar 1936), der hjemler adgang til, at »Bevogtningspersonale tilhørende den ene af de kontraherende Stater skal kunne udstrække sin Virksomhed ind paa den anden Stats af nærværende Overenskomst omfattede Soterritorium. . .« (artikel 2).

Det dansk-svenske samarbejde om fiskeriinspektionen i Øresund er således hverken et nyt eller enestående fænomen, men udtryk for et naturligt interessefællesskab mellem to nordiske nabolande.

De igangværende forhandlinger tager sigte på at præcisere konventionens inspektionsbe-